

Суд Босне и Херцеговине

Суд Босне и Херцеговине

Број: S1 3 U 031303 19 U
Сарајево, 14.09.2020. године

Суд Босне и Херцеговине, у вijeћу за управне спорове, састављеном од судија Бранимира Орашанин, као предсједника вijeћа, Јадранке Бренјо и Маиде Бикић, као чланова вijeћа, уз судjelовање записничара Слађане Анђелић, у управном спору тужитеља „ANS DRIVE“ d.o.o. Сарајево, Butmirska cesta број 24, Сарајево, против рjeшенја број: JN2-01-07-1-608-7/18 од 14.11.2018. године, туженог Уреда за разматрање жалби БиХ, у управној ставри јавних набавки, на нејавној сједници одржаној дана, 14.09.2020. године донио је слjedeћу:

P R E S U D U

Тужба се одбија.

O b r a z l o ž e n j e

Оспореним допунским рjeшењем туженог број и датум наведен у уводу, одбијена је као неоснована жалба тужитеља изјављена против закључка број: 02-1-04-7-3743-50/18 од 04.10.2018. године, уговорног органа ЈП Међународни аеродром „Сарајево“ d.o.o. Сарајево и одбијен је захтев за поврат уплаћених средстава на име накнаде за pokретање жалбеног поступка.

Тужитељ је благовремено поднио тужбу за pokретање управног спора због погрешне примјене материјалног права, повреде правила поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. У образложењу тужбе наводи да сматра да одгода provoђења додijелјеног и закљученог уговора није у складу са одредбама Закона о јавним набавкама. Истиче да је уговор закључен дана 13.09.2018. године, те да нико од других понуђача није изјавио жалбу на одлуку о избору најповољнијег понуђача, као акт којим се поступак јавне набавке мериторно завршава. Наводи да је други понуђач изјавио жалбу на акт који је сами информативног и деклараторног карактера, односно на обавијест о додјели уговора. Наводи да је тужени оспореним рjeшењем потврдио став уговорног органа да накнадна недопуштена жалба изјављена на акт на који се уопште не може изјавити жалба, одлаже provoђење уговора у поступку јавне набавке. Указује на одредбу члана 101. став 6. ЗЈН којом је

propisano da žalitelj koji propusti izjaviti žalbu po stavovima 1.-5. istog člana gubi pravo tražiti preispitivanje zakonitosti po istom osnovu u kasnijoj fazi postupka. Navodi da zbog ovakvog nezakonitog postupanja trpi znatnu štetu, imajući u vidu da je po zaključenju ugovora pribavio bankarske garancije u iznosu većem od 2 miliona KM i angažovao kapacitete radnika, materijala i opreme, a do uvođenja u posao nije došlo. Nadalje ukazuje na odredbu člana 212. stav 4. ZUP-a kojom je propisano da žalba protiv zaključka ne odlaže izvršenje istog, ukoliko zakonom nije drugačije određeno. Smatra da, obzirom da ZJN ne definiše izričito žalbu na zaključak nakon dodjele ugovora, ugovorni organ i tuženi su morali primjeniti citirani član ZUP-a. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH je predložio da se tužba odbije kao neosnovana, dok je ugovorni organ JP Međunarodni aerodrom „Sarajevo“ d.o.o. Sarajevo naveo da nema interes da učestvuje u ovom upravnom sporu.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je ugovorni organ JP Međunarodni aerodrom „Sarajevo“ d.o.o. Sarajevo pokrenuo postupak javne nabavke „izvođenje građevinsko-zanatskih i instalaterskih radova na izgradnji administrativno-poslovnog objekta u kompleksu Međunarodnog aerodroma Sarajevo“, za koji je obavještenje o nabavci broj:246-1-3-536-3-64/18 objavljeno na portalu javnih nabavki, te je nakon provedenog postupka dana 17.08.2018. godine donio odluku broj: 02-1-/4-7-3743-34/18 kojom je kao najpovoljnijeg ponuđača izabrao tužitelja „ANS DRIVE“ d.o.o. Sarajevo, te je dana 19.09.2018. godine na portalu javnih nabavki objavio obavijest od dodjeli ugovora, broj: 246-1-3-536-5-146/18. Protiv navedene obavijesti žalbu je izjavio ponuđač „DŽEKOS“ d.o.o. Sarajevo, a ugovorni organ je dana 04.10.2018. godine donio zaključak kojim je žalbu odbio kao nedopuštenu, te odgodio provođenje zaključenog ugovora do isteka roka za izjavljivanje žalbe na zaključak, odnosno donošenja konačne odluke po žalbi. Tužitelj je protiv navedenog zaključka izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja jer je zaključio da je ugovorni organ pravilno odlučio kada je odgodio provođenje zaključenog ugovora, imajući u vidu odredbu člana 110. ZJN koja propisuje suspenzivno dejstvo žalbe.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje doneseno je pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodnog utvrđenja odlučnih činjenica.

Odredbom člana 110. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14) propisano je da izjavljena žalba odgađa nastavak postupka javne nabavke, zaključenje i/ili izvršenje ugovora o javnoj nabavci ili okvirnog sporazuma

do donošenja odluke Ureda za razmatranje žalbi BiH. Nadalje, članom 111. stav 2. ZJN propisano je da će Ured za razmatranje žalbi BiH poništiti ugovor o javnoj nabavci ili okvirni sporazum između ostalog, ako je ugovorni organ zaključio ugovor ili okvirni sporazum u suprotnosti s članom 98. ovog Zakona, ako to sprječava Ured za razmatranje žalbi BiH da razmotri žalbu prije zaključenja ugovora ili okvirnog sporazuma.

Neosnovano tužitelj ukazuje da je tuženi u konkretnom slučaju trebao primijeniti odredbu člana 212. stav 4. ZUP-a kojom je propisano da žalba protiv zaključka ne odlaže izvršenje istog. U konkretnoj pravnoj stavri nije bilo mjesta primjeni citirane zakonske odredbe. Naime, odredbom člana 117. ZJN propisano je da će se na postupak pred URŽ-om koji nije uređen odredbama ovog Zakona primijeniti odredbe Zakona o upravnom postupku. Kako je postupak po žalbi detaljno regulisan Zakonom o javnim nabavkama, te imajući u vidu odredbu člana 122. stav 4. ZJN kojom je propisano da u slučaju da su različitim propisima u Bosni i Hercegovini uređena ista pitanja kao ovim Zakonom, primjena ovog Zakona imat će prednost u odnosu na ostale propise, to je pravilno odlučio tuženi kada je odbio tužiteljevu žalbu izjavljenu protiv zaključka kojim je odgodio provođenje zaključenog ugovora do isteka roka za izjavljivanje žalbe na zaključak, odnosno donošenja konačne odluke po žalbi.

U skladu sa navedenim i obzirom da su u osporenom rješenju sadržani valjani razlozi o činjenicama, koje razloge u cijelosti uvažava i Sud, te obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrdjenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka, koji je prethodio donošenju pobijanog konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni zakona, to je tužba tužitelja neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH odlučeno kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

